

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5745/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе таксног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Игор Петровић, адвокат из ..., одлучујући о посебној ревизији тужиоца таксног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 3365/21 од 03.02.2022. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 3365/21 од 03.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 3365/21 од 03.02.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини П 804/16 од 09.10.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је таксени обвезник да по основу упозорења и опомене за плаћање таксене обавезе у року од 8 дана од дана пријема решења плати судску таксу за делимичну пресуду, жалбу и одлуку другостепеног суда по 68.800,00 динара, и коначну пресуду 1.900,00 динара, укупно 208.300,00 динара, као и казнену таксу у висини од 50% од наведеног износа таксене обавезе 104.150,00 динара и четири опомене по 390,00 динара, све укупно 314.010,00 динара, на рачун судске таксе суда означен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да се уколико таксени обвезник не плати судску таксу и казнену таксу из става првог изреке у одређеном року, одреди извршење ради наплате истих.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 3365/21 од 03.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба таксног обвезника и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, сматрајући да се ради о правном питању од општег интереса ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У овом случају ревизијом се побија другостепена одлука којом је правноснажно одлучено о начину плаћања судске таксе од стране таксеног обвезника који у парничном поступку није платио судску таксу. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер нема потребе за уједначавањем судске праксе у поступку принудне наплате судске таксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У поступку принудне наплате судске таксе примењују се правила Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15 ... 54/19), који у члану 27. прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је посебним законом којим се уређује извршни поступак, искључено изјављивање ванредних правних лекова, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Како се у овом случају ревизијом побија другостепено решење којим је правноснажно одлучено о начину плаћања судске таксе таксеног обвезника, који у парничном поступку није платио судску таксу, а таквим решењем се поступак правноснажно не окончава, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић